

УДК 331.101

Олена Остапчук

Olena Ostapchuk

Тернопільський національний економічний університет

**РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ В
УКРАЇНІ ТА ІНШИХ ДЕРЖАВАХ
REFORMS OF THE SOCIAL SECURITY SYSTEM IN UKRAINE AND
OTHER COUNTRIES**

Соціальний захист – основна функція держави, яка забезпечує основні права людини на підставі міжнародних і національних норм.[1]

Визначення проблеми системи соціального захисту розкрито у науковій літературі багатьма сучасними дослідниками (В.Г. Бодрова, О.П. Веклич, А.О. Дегтяря, Н.Г. Диденко, Д.В. Карамішева). Вважають, що соціальний захист має розглядатися так як виконується пряма роль соціального обмеження, а також соціально – економічного розвитку і гарантій її збереження.

Перехід України до ринкової системи відносин має новий етап в формування системи соціального захисту громадян. Основна мета реформи в соціальній сфері орієнтована на підвищення якості життя, працездатності, захисту малозабезпечених верств населення. Процеси реформування системи соціального захисту і основний її складової загальнообов'язкового державного соціального страхування повинні бути забезпечені розвиненою, стабільною фінансовою базою, адекватної принципами особистої відповідальності, паритетного фінансової участі соціальних партнерів, прийнятого в ринковому середовищі [2].

На сьогодні соціальне страхування займає важливе місце в системі соціальної захисту населення.

Процес інтеграції України в європейські структури обумовлює перехід всіх сфер діяльності на нові стандарти розвитку, в тому числі і сфери соціального страхування. Дотримання відповідних міжнародних вимог (Декларація соціального прогресу і розвитку Генеральної Асамблеї ООН, Європейський кодекс соціального забезпечення, Європейська конвенція про правовий статус трудящих мігрантів, Конвенція МОП про безробіття № 2 та інші) [3].

Отже, потрібно впровадити реформування системи соціального захисту населення через умови різних сфер суспільства, а саме через: політичну, яка повинна об'єднати всі рівні самоврядування і визначити засоби компетенцій; соціальна, яка повинна надавати допомогу з боку держави для вирішення проблем суспільних благ; економічна, яка повинна визначати статуси в різних галузях, а також визначати економічні зв'язки [3]. Тому через стратегічні цілі можна реформувати систему соціального захисту населення зокрема: соціальний захист здійснюється через інтеграцію людей з обмеженням діяльності надання підтримки для їх гідного життя перш за все це медичні, соціальні і реабілітаційні системи захисту; надання допомог для сімей які потребують соціальної підтримки, через соціальні послуги; забезпечити повноцінне життя людей через матеріальні і духовні потреби.

Список використаних джерел: 1) Економіка праці та соціально трудові відносини: навч. посібник / Є.П. Качан, О.П. Дяків, Н.А. Надвиничний, В.М. Островерхов, С.А. Прохоровська, Н.М. Слівінська / за ред. Є.П. Качана. – К.: Знання, 2008. - 407 с.; 2) Грищенко Н.Б. Проблеми реформування соціального страхування в країнах з перехідною економікою // Фінанси. 2007. № 3. С. 49-54 ; 3) Халецька А.А. Соціальний захист населення в Україні: теорія та практика державного управління: монографія / А.А. Халецька. – Донецьк: Юго-Восток, 2010. – 430 с